

Vi har jo rent faktisk aldrig indtil nu haft sådan en debat her. Vi har haft én om EU's fremtid og udvikling, herunder udvidelsen, men vi har faktisk i dag for første gang en debat, der kun handler om udvidelsen og en førtiltrædelsesstrategi. Og for at opsummere vil jeg sige, at jeg føler, at der er mange her, der har ment, at vi har brug for at udvikle en sådan strategi, og at ikke mindst EU har brug for at udvikle den, og at vi i hvert fald er kommet et skridt videre med dagsordenen her, sådan at vi kan køre en hård og konsekvent og stærk linje i efteråret.

Så er der et hjørne af diskussionen, hvor vi ikke er helt enige endnu, og det handler jo om nogle af anbefalingerne fra DUPI; men den diskussion må vi fortsætte i de næste måneder.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Hr. Steen Gade siger, at jeg sagde, at der ikke står noget videre i den her dagsorden, mens hr. Steen Gade synes, der står en frygtelig masse i den.

Jeg brugte faktisk en hel del tid af min taletid til at forklare, at alt det, der står i den, troede jeg rent faktisk vi alle – undtagen, o.k., Enhedslisten – var enige om. Lige fra Dansk Folkeparti og Fremskridtspartiet og hele vejen over til alle de EU-ivrige partier har vi altid været enige om, at vi selvfølgelig skal have den udvidelse, og selvfølgelig er det væsentligt. Og jeg troede faktisk også, at vi hele tiden havde været enige om, hvilke midler der skulle til, for at vi kunne lave en sådan førtiltrædelsesstrategi. Det er i hvert fald, hvad vi har sagt, ikke blot her i Folketings-salen, men også i udvalget, når vi har talt om det.

Det er ikke det, der er problemet. Problemet for Fremskridtspartiet er, at der mangler noget meget, meget væsentligt, nemlig: Hvad vil EU gøre selv, altså hvad med hele EU's reform, for nu ikke at gentage landbrugsreformer og strukturpolitiske reformer osv.?

Ministeren har så svaret, at det ville han gerne have lov til at vente lidt med. Men vi mener, det er nødvendigt at tage hele debatten om EU-reformen, tage debatten om decentralisering og leve op til det ord, som i virkeligheden var det eneste ord i Maastricht-Traktaten, vi var virkelig glade for, nemlig subsidiaritetsprincippet, som betød, at ethvert land selv kunne klare de ting, som ikke bedre kunne klares på EU-plan.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Steen Gade nåede til den konklusion, at den eneste mulighed i Europa er EU og EU's udvidelse. Det er jo et synspunkt, man kan have, hvis man – undskyld udtrykket – forholder sig noget passivt til udviklingen.

Jeg kan huske, at der efter Murens fald var en diskussion, som SF deltog i, som handlede om den tredje vej. Det var i erkendelse af, at løsningen på problemerne i de lande, der havde levet under det bureaukratiske diktatur, ikke bare kunne være indførelsen af en hæmningsløs markedsøkonomi, men at der måtte findes en alternativ vej, en demokratisk-socialistisk vej.

Nu kan jeg forstå, at den tredje vej, som jeg tror man på det tidspunkt kaldte det, har SF opgivet alt håb om – og det er jeg ked af – men det har Enhedslisten i hvert fald ikke.

Og så vil jeg sige til hr. Steen Gade, at der er forskellige årsager til, at det vil være frygteligt for dem, som kommer ind, og for dem, som lades tilbage. Det er ikke de samme årsager. Det er forskellige årsager. De, der lades tilbage, vil stå uden støtte, f.eks. uden markedsadgang, i en meget dårlig situation.

Tiden tillader ikke at gå ind dybere i analysen; men der er naturligvis forskellige årsager for de to grupper.

Hermed sluttede forhandlingen.

Anden næstformand (Henning Grove):

Afstemningen om det fremsatte dagsordensforslag vil som nævnt finde sted i morgen.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Forhandling om redegørelse nr. EU 2: Justitsministerens EU-redegørelse af 15. april 1997 om Europols analysedatabaser og bestemmelser om beskyttelse af klassificerede oplysninger og om protokollerne om præjudiciel fortolkning ved EF-Domstolen af konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser og konventionen om brug af informationsteknologi på toldområdet.

(Redegørelsen anmeldt 15/4 97. Redegørelsen givet 15/4 97. Beslutning om forhandling 15/4 97).